

Vintage REVO Callan

Net even anders

De Vintage REVO Callan is een nieuwe speler op de shortscalemarkt, samen met de Supreme. Beide bassen lijken een heruitgave van een bas die nooit bestond. Interessant dus!

Het blijft wat verwarrend. Dit is geen vintage bas, maar een bas van het merk Vintage. En dat is weer onderdeel van JHS. En dan niet het pedalenmerk, maar het grote John Hornby Skewes, dat onder meer achter Fret-King, Rapier (DB68), Vintage en het eigen hardwaremerk Wilkinson zit. REVO staat voor REtro Vintage Originals en in de serie vind je ontzettend veel leuke gitaren die aan sterk gemodificeerde Gibsons en Fenders doen denken. Er zijn maar twee bassen; vergeleken met de gitaren zijn ze behoorlijk behoudend en wat ons betreft had de Britse gitaar- en elementbouwer Alan Entwistle wel iets creatiever mogen zijn. De Supreme is een halfholle shortscalebas met gelijmde hals, een grotere bovenste hoorn (denk qua body aan de longscale Epiphone Jack Casady), een Gibson-achtige, grote humbucker bij de hals en een Gretsch-achtig element bij de Gibson-stijl driepuntsbrug.

Na de Bridge Guitar Convention nemen wij de andere bas mee: de solidbody Callan. Die is in drie kleuren verkrijgbaar: Naturel, Honey en Cherry, en bij alle drie is het mahonie mooi te zien. De bas doet sterk denken aan de Ned Callan bas uit 1972, gebouwd door Peter Cook. Ned Callan was dan ook een pseudoniem van Cook.

De Ned Callan-bas is zo onbekend dat de eerste berichten van Vintage over de bas zelfs van Callen spraken. Jonny Dibble noemde deze bas ook niet in zijn YouTube-review. Hij noemde wel een versie van de Ibanez Artist Bass (eveneens uit '72) als inspiratie en ook hier lijkt de bas op. Er zit verder een beetje Gibson doublecut in en ik voel ook een beetje een Brian May-vibe. Kortom: het is een allegaartje van voorbeelden, maar wel een heel leuk allegaartje! In DB52 hebben we de Vintage VS4 getest – deze test is op de website na te lezen – en daar was ik erg van onder de indruk. De zeer betaalbare bas kwam dichtbij mijn eigen Gibson SG Bass, de Callan heeft veel overgenomen van deze bas, dus de verwachtingen zijn hoog.

Mudbucker

De kop is behoorlijk Gibson en daarop zijn vier prima stemmechanieken van Wilkinson gemonteerd. De mahonie hals met jatoba toets heeft

doublecutontwerp zijn alle 20 frets - de specs spreken van 22 frets - prima te bereiken. De body is wat dikker dan mijn Gibson SG, meer als een jaren zeventig EB-3 dus, en daardoor is de bas niet vederlicht - denk weer aan een gemiddelde P. De brug lijkt op die van een Telecaster, maar dan met vier zadels en uitvergroot voor bas. De snaren gaan daarbij door de body. De zwarte slagplaat valt lekker op en we zien drie knoppen op een rijtje: een mastertonregelaar en een volumeknop voor elk element. Een Strat-achtige

dan lineair, maar er is op een derde terug een tussenstand die ervoor zorgt dat er net een mooi evenwicht is. Hier krijg ik een mooie, warme, dikke P-achtige toon. Deze keer meer vintage dan agressief en een stuk dikker en warmer dan met alleen het brugelement.

Anders dan anders

Met de ervaring met mijn eigen SG Bass en een herinnering aan de VS4, heb ik het idee dat de Callan een wat sterker uitgangssignaal heeft. Alles is net even feller en agressiever. Maar net als met de twee eerder genoemde bassen is er een scala aan bruikbare sounds uit te halen, van bijtend fel tot open warm en van vintage P tot laag dubreggae-achtig. Als het mijn bas was zou ik het brugelement wat lager zetten of eventueel investeren in betere potmeters. De echte vintage-freak (met kleine letter) zou flatwounds kunnen proberen voor de echte sixties-sounds.

Als je een SG/EB-achtige bas zoekt die kan rocken en die ballads kan ondersteunen, dan is de Callan een mooie optie

de breedte van een moderne P (ongeveer 41 mm) en de hals zelf is lekker bol. Hij zit gelijmd in een eveneens mahonie body en door het symmetrische

driestandenschakelaar maakt snel wisselen makkelijk en als we het dan toch over de elementen hebben: bij de hals zien we een door Entwistle ontworpen mudbucker, met een minihumbucker bij de brug.

Er zit aardig wat hout achter de brug als tegenwicht - de brug zit wat naar het midden van de body, richting de hals - dus er is nauwelijks sprake van neckdive. We beginnen met alle draaikoppen open. Het achterste element klinkt lekker agressief, een beetje als een boze P. Hier valt mee te rocken en als ik de toonknop terugdraai - de knop heeft eigenlijk twee standen: helder open of dof dicht - geeft hij een behoorlijk goede imitatie van het halselement van een Jazz. De eerste twee bruikbare tonen hebben we te pakken. In de middenstand overheerst het brugelement enorm, dus ik zou zelf wat met de elementhoogtes gaan experimenteren. Het halselement klinkt heel mooi breed, open en zoet terwijl het met de toonknop terug dik en vet wordt. Nog twee bruikbare standen! Ik ga toch nog even terug naar die middenstand en draai het brugelement wat terug in volume. Helaas zijn de volumeknoppen meer aan/uit

Als je een SG/EB-achtige bas zoekt die kan rocken en die ballads kan ondersteunen, dan is de Callan een mooie optie. Als je iets anders dan anders zoekt helemaal. Reken maar dat dit een bas is waarbij mensen na je gig komen vragen wat het is (behalve De Bassist-lezers natuurlijk!). En het mooie is dat je je spaarrekening niet helemaal hoeft leeg te trekken. De adviesprijs van deze bas ligt net boven de 500 euro. •

Vintage REVO Callan

Kleur: Naturel, Honey, Cherry

Body: mahonie

Hals: mahonie, gelijmd

Toets: jatoba

Frets: 20, medium jumbo

Elementen: Entwistle mudbucker (EB4) en minihumbucker

Regelaars: 2x volume, 1x toon, elementschakelaar

Elektronica: passief

Stemmechanieken: Wilkinson

Brug: Wilkinson

Mensuur: 30 inch

Topkam/breedte: Graph Tech/41 mm

Richtprijs: € 530,-

Importeur: JHS (vintageguitarsrus.com)

